

Staats- und
Universitätsbibliothek
Bremen

Gefördert durch

DFG Deutsche
Forschungsgemeinschaft

Staats- und Universitätsbibliothek Bremen

**'DFG-Projekt "Personales Gelegenheitsschrifttum in der SuUB
Bremen (16. bis 19. Jhd.). Digitalisierung und Erschließung."**

**Rector & Professores P. Illustris Scholæ Bremensis
Lectori S.**

Meier, Gerhard

[Erscheinungsort nicht ermittelbar], 1747-01-19

VD18 90464788

Staats- und Universitätsbibliothek Bremen

Signatur: brem.a.0619-68

[urn:nbn:de:gbv:46:1-181241](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:46:1-181241)

RECTOR & PROFESOR ILLUSTRIS SCHOLAE LECTORI S.

Optimum quemque ætatis annum, mortalibus notabilem
multorum animis penitus excussa, est opinio. Scilicet certos annos
dòsque certos temporum articulos, aut alios calculos ineundos
& peculiarem ad ipsorum hominum statum atque fata relationem
plenè assequi non detur, enumerans, *de Beneficiis* Lib. VII. C. 1.
ANNUS ÆTATI SIGNUM IMPRIMAT. Imò M. VARRONEM
que hominum, quos climacteras Chaldei appellant, gravissimos
passim annorum *κλιμακτήρων & κλιμακτηρικῶν*, atque horum quidem
nota, quin & *ἑβδομαδικῆς κλιμακτικῆς ἀγωγῆς* VETTIO VALEN-
etiamnum fortè habeat, anilibus illam fabulis, quas vel astuta fraus, vel prisci ævi simplicitas
fovitque, accensendam esse nulli dubitamus. Nullus enim naturalis nexus ostendi, aut vel
sionem atque denominationem dicit, & ipsa hominis fata. Inprimis cum ad hæc sæpe, spon-
causarum concursus plurimum conferat. Quòd si certà & *scansili annorum lege*, ut PLINIO
suam exerceret, sed quidam illi adstricti essent, dum alii contrà eadem non tenerentur. At
plerisque, idem non etiam in omnibus locum habeat, ita te ipsa stultorum magistra experientia
emplis, sed eorum, qui pluribus retrò annis in societate quadam fati functi sunt, numerum
alium quemcunque annum fatalem fuisse. Quòd si omninò talis lex fixa foret, ea vel ipsum
& fata providentiæ illius, à quo vitam & habitum & omnia habet, temerario ausu subduces,
cum ratione insanias: si prius, temeritatis notam minimè effugies, cum non solum affirmans
quaris. Nullibi certè illic hominum fata, à quadam annorum periodo, sed ipsius potius Dei
*eorum unus fuit. Ps. CXXXIX. 16. Decisus ergo esse dies hominis, numerum mensium ejus apud
hominem ad comminationem, dicerèque, revertimini filii hominis. Psalm. XC. 3.* Sapiens igitur
numero magis quàm siderum influxui fata sua vitæque terminum tribuere, sed illius unice
quo *Spiritum suum emittente cuncta creantur, quo eundem auferente expirant, & in pul-
annorum quoque numerum mortalibus annumerandorum sibi soli reservasse, singulos autem
eorum ultimus improvisò superveniat, se minimè imparatum offendat. Non abs re hæc
*Viri Nobilissimi Spectatissimique GERHARDI MEIERI, Reip. patriæ à Secretis, qui his diebus
dulserat ipsi divina benignitas splendidissimos multisque prærogativis inclytos natales. Pater
atque Consultissimo, DIDERICO MEIERO, JCTo Excellentissimo, per XXX. admodum
optimè merito, & adhuc indies merente, cui supremum Numen annos filio huic ademptos
TRUDE TILEMANNIA dicta SCHENCK. Non minus celebria sunt avita stemmatis
HARDUS MEIERUS, U. J. D. & in illustri primùm Lyceo Professor Celeb. de in Senator
búsque dotibus conspicua Matrona ALMATA A CAPPELN, filia T. T. Magnif. Consilii
JOHANNE WACHMANNO & T. T. ALMATA HOLLENIA, natæ. Proavis, T. T. MEIERUS,
Proavia, T. T. ANNA NEUMANNIA, cui pater obtigerat T. T. EBERHARDUS NEUMANN,
GERHARDUS MEIERUS, Negotiator quoque integerrimus, Abavia, T. T. METTA
WENDELINÆ HAKEN, filia. Maternum genus decoravit Avus, Vir Magnificus,
Eminentiss. Comes Palatin. Cesar. & Professor Juris Clariss. tandèmq; Consul Senior: Avia,
gnarii inclyti, & T. T. METTÆ ESICHIAË, patre T. T. HERMANNO ESICHIO, Reip. Sen-
SCHENCK, insignem JCTum, Illustriss. Comiti Schaumburgico à Consiliis Ecclesiast. &
Proaviam, T. T. SOPHIAM HELENAM von der BRUGGEN, filiam, T. T. THEODOR-
nioris, & T. T. GERTRUDIS ESSENS, quæ patre gavisa est, T. T. JOHANNE ESSENS,
mo Electori Brandenburg. per ducatum Clivensem à consiliis intimis. Avorum, T. T. JOH-
T. T. MARGARETHAM BORGGRÄVINGIAM, T. T. BONAVENTURÆ BORGGRÄVINGIAM,
hanc feliciter sarsit providum Numen, Nobilissimâ pientissimâque Matronâ METTA BEN-
legii Seniorum membri, tandèmq; Senatoris, nec non *Ædilis* ad Div. Virg. gravissimi, & T. T.
ejus educationi omnibus modis optimè consuluit. Et licet hæc quoque præmaturâ morte è vivis
sexus sui præcipuum decus, nostrisque laudibus majorem, Nobiliss. Matronam METTAM SCHÖ-
Præstantiss. Matronæ METTÆ HARMESLÆ dignissimam unicâmq; filiam, quæ amore verè
stemmate dignus evaderet furculus, sexto jam ætatis anno in ludum litterarium missus, eoque sedulo
riss. avunculum, *Arnoldum Meierum*, in Jure autem præter tum temporis adhuc superstitem Cl. ANT.
est operâ Nobiliss. Consil. aulici & Prof. ROTHII, dein Ultrajecti *Excellentissimi* nunc urbis nostre
dit, donec illic studiorum academicorum filum abrumperetur, cum A. 1600. a. d. VIII. Dec. ipsi
riori ad vitæ finem usque tuitus est. Ad vitam morèsque quod spectat, celebratur inter alia in ipso
inprimis erga pauperes. Valitudine quidem frui videbatur non infirmâ, sed quæ rursi sicca aliquor jam
cum incommodis pectoris & respirandi difficultate, tandèmq; serpente continuâ febris, ita corpus
dies impleverat, primâ noctis inter XVII. & XVIII. labentis mensis horâ, placidâ morte è vivis erip-
sima studiosæ juventutis concio, noster amor, quod Magnifico Consuli, summo Musarum Parrono,
diffidens annis, mortis, quæ singulis tibi obvenire potest, semper memor vive, réque ad illam sollicitè**

PROFESSORES P. Æ BREMIENSIS LEORI S.

maximè notabilem imò fatalem esse, vetus, nec adhucdum
terres, fortè ex traditione, quæ ad illos manaverat, quòd ipse Deus ad digerendos observan-
narium numerum sæpius delegerit, hunc extraordinarium quid non solum in se continere, sed
abere. SENECA, Stoicæ quondam scholæ celeberrimum nomen, abdita naturæ arcana, quæ
inter alia ait: *Licet nescias, quæ ratio Oceanum effundat ac revocet: quare SEPTIMUS QUISQUE*
librorum, qui inscripti sunt, *Hebdomades vel de imaginibus: pericula quoque vitæ fortunarum-*
e fieri affirmasse septenarios, testis est A. GELLIUS Noct. Attic. Lib. III. Cap. X. Hinc nata
imis ἐβδομαδικῶν, ut ab ἐννεαδικῶν seu nono quoque, de quo idem sentiebant, distinguerentur, in vulgus
surpata appellatio. Quantoscunque autem hæc sententia Patronos aut quondam invenerit, aut
inquæ credulitas, vel multorum denique malorum lerna arque inventrix superstitio excogitavit
tione concipi potest inter istiusmodi annum, qui nil nisi certam successivæ durationis dimen-
ejus determinatio, fortuiti, ut eos appellamus, casus, & diversarum secundarum externarumque
lacer, hæc evenirent, nulla foret ratio cur non eadem in omnibus sine discrimine hominibus vim
è dices in plerisque tamen id observari: verum uti ne sic quidem dubium solveris, cur quod in
trò refutabit. Non enim crede vanis narratiunculis aut his illisve tibi fortè obvenientibus ex-
emque supputa, ipseque mox deprehendes, non pluribus septimum quendam vitæ suæ, quam
auctorem, vel aliam quendam causam haberet. Posterius si dicas, hominem ejusque vitam
rimâ causâ independentem reddes, ipsoque adeò actu nihilo plus ages, quam si des operam ut
ad probare nequeas, sed & ipsius Spiritus in verbo loquentis testimonio non obscure oblo-
minatione, nuru atque arbitrio pendere dicuntur, *qui dies nostros scripsit in libro suo, antequam*
esse, ipsumque constituisse limites ejus, quos transgredi nequeat. Job. XIV. 5. *Eundem reducere*
dicam Christiani hominis est, Deum solum vitæ necisque arbitrum agnoscere, nulli annorum
num beneplacitum supremamque potestatem venerari, qui fatâ mortalium solus dispensat, &
rtuntur. Ps. CIV. 29. Talis cum sciat, Deum, qui caliginosâ nocte futurorum eventum premit,
es esse posse, omnes pro climactericis reputabit, cunctosque eorum dies ita numerabit, ut, si
iori examini subjienda nobis videbantur, occasione funeris, quòd hodiè indicendum veniebat,
ainto, ut vulgo numeratur, anno climacterico, Deo ita jubente, supremum diem obiit. In-
im hîc Bremæ A. MDCCCXII. a. d. XXIV. Dec. editus est, Viro perquam *Magnifico, Nobilissimo*
primùm patriæ Senatore, per quinque autem jam Consule, de omni republicâ multis modis
gniter addat! Matre verò, *Nobilissimâ* multisque sexûs sui laudibus decoratâ Matronâ, GER-
ina. *Paterius enim Avus* id ornabat Vir *Nobilissimus, Amplissimus* atque *Consultissimus* GER-
nus, qui inprimis indefesso labore utilissimam patriæ operam præstitit: *Avia, Nobiliss.* insigni-
IDERICI A CAPPELN & T. T. GEBECCE WACHMANNÆ, *Excellent. Syndico* T. T.
OLDUS MEIERUS, *Magnarius* ex præcipuis, & Spectabilis Collegii Seniorum membrum:
INUS, Mercator itidem florentissimus, *Mater* T. T. ANNA NAGELIA. *Abavus*, T. T.
DENHALVEN, T. T. JOHANNIS VERDENHALVEN, *Senatoris Wildesbusani*, & T. T.
atque *Consultiss.* FRIDERICUS CASIMIRUS TILEMANNUS, dictus SCHENCK, JCTus
ia *Nobilissima* T. T. REBECCA SURBICKENIA, filia T. T. LUDERI SURBICKEN, *Ma-*
re editæ. *Proavum* ejusdem stemmatis nactus est, T. T. JOHANNEM TILEMANNUM, dict.
in *Krudenburg & Schlangenholtz*, mox Reip. hujus *Syndicum* & denique *Senatorem* gravissimum.
der BRUGGEN, *Equestris Ordinis* in ducatu Clivenfi *Syndici, Consulisque* urbis Vesaliæ *Se-*
), *Camerae Imperialis, Spiræ Nemetum* tum temporis sedem habentis, *Affessore*, dein *Serenissi-*
M TILEMANNUM dict. SCHENCK; *Illustriss. Comiti Lippiaco* à consiliis aulicis: *Abaviam*,
II, filiam. Amisit quidem defunctus unicum annum natus carissimam matrem, sed jacturam
NIA, T. T. CHRISTOPHORI BENDLEBENII, dum fata sinerent, *Magnarii felicissimi, Col-*
TTÆ ELDERHORSTIÆ, filiâ, quæ secundis nuptiis à Magnifico Consule domum ducta,
ar, & hoc damnum Dei benignitas abundè reparavit, cum Magnificus Parens tertiis votis sibi jungeret,
Nobiliss. atque *Consultiss.* Viri JOHANNIS SCHÖNEI, U. J. D. & Advocati *Celeb.* nec non *Nobiliss.* &
n complexa, non minorem ipsi quam reliquis propriisque carissimis liberis curam impendit. Ut tantò
o ad aliora subsellia promotus est: ubi in humanioribus audivit *Cel. Havighorstium*, in Philosophiâ Cla-
IANNUM, alterum *Celeberrimi* nominis avunculum JOH. SCHÖNEUM. Relictâ patriâ, *Steinfurtri* usus
tunc adhuc inclyti illius *Academiae Professoris* reliquorumque *Celeb. Collegarum* ejus, disciplinæ se tradi-
issimis *Proceribus* honorificum *Secretarii* munus offerretur, quod & in *judicio* tam inferiori quam supe-
s minimèque fucatus morum candor, cum studio atque alacritate aliis inserviendi, nec non liberalitate,
nis eum impetente pederentim affligebatur, ad quam accedente, ultimo præcipuè anni quadrante, hæmoptysi
r, ut adhibitis frustra exquisitissimis remediis, sub initium anni ætatis XXXV. cujus non nisi XXIV. priores
Ductâ hodiè pompâ funebri mortales exuvie avito in æd. D. Virg. sepulchro condentur. Tu verò lectif-
ie *Illustr.* constituendæ quondam *Duumviro* debes, frequens in funus ito; inprimis autem nullis fidens aut
V. P. P. a. d. XXI. Januar. clbcccxlviij.

DE SSORRE P.

TRITIMENSIS

13.

1331

... nec ad huc ...

Main body of text, appearing as bleed-through from the reverse side of the page. The text is dense and mostly illegible due to the bleed-through effect.

Fragment of text from the adjacent page on the right, including some decorative initials and headings.